

PM

DATUM: 2009-11-16
AVDELNING: Stabsavdelningen
HANDLÄGGARE: Åsa Sydén
HANTERINGSKLASS:

SVERIGES RIKSBANK
SE-103 37 Stockholm
(Brunkebergstorg 11)

Tel +46 8 787 00 00
Fax +46 8 21 05 31
registratorn@riksbank.se
www.riksbank.se

DNR 2009-881-STA

■ Framställning till riksdagen om medgivande för Riksbanken att ge kredit till Internationella valutafonden (IMF)

1 Förslag till beslut

Direktionen föreslås besluta

- att anta förslaget till framställning till riksdagen om medgivande för Riksbanken att ge kredit till Internationella valutafonden (IMF) enligt bilaga och
- att uppdra åt ordföranden att enligt 4 kap. 1§ riksbankslagen samråda med fullmäktige om framställningen.

2 Sammanfattning

I bifogad framställning föreslår Riksbanken att riksdagen lämnar sitt medgivande för Riksbanken att ingå ett avtal om kredit till Internationella valutafonden med ett belopp om 2,47 miljarder EUR.

3. Bakgrund

Finanskrisen har medfört en kraftigt ökad efterfrågan på lån från Internationella valutafonden, vilket ansträngt fondens finansiering. Detta har i sin tur lett till ett behov av att tillfälligt förstärka IMF:s resursbas.

Vid IMF:s vårmöte i april 2009 kom man överens om att tredubbla IMF:s utlåningskapacitet, från ca 250 miljarder USD till ca 750 miljarder USD. Avsikten är att detta ska göras först genom tillfälliga bilaterala lån för att sedan lyfta in dessa lån till ett nytt och expanderat New Arrangements to Borrow, NAB, valutafondens "reservtank".

Inför IMF:s vårmöte hade det Europeiska rådet beslutat att medlemsländerna i EU ska ge en tillfällig kredit på totalt 75 miljarder EUR till valutafonden. Den svenska andelen av detta belopp, beräknat på andelen insatskapital i IMF, är 2,47 miljarder EUR. Utöver detta finns det en konsensus inom EU om att bidra med ytterligare 50 miljarder EUR till en utökning och påfyllnad av NAB.

Direktionen beslöt den 2 april 2009 att banken ska ingå ett kortfristigt avtal om kredit på upp till 2,47 miljarder EUR till IMF. Vid det tillfället fanns det inget som talade emot att det var fråga om ett kortfristigt låneavtal. Ett sådant avtal kan anses inrymmas inom ramen för 7 kap. 4 § fjärde stycket riksbankslagen som ger Riksbanken rätt att delta i finansieringen inom ramen för IMF:s verksamhet. Något riksdagsmedgivande behövs inte om syftet med finansieringen är valutapolitisk.

Under sommaren har EU-länderna arbetat fram ett standaravtal som de individuella EU-länderna ska använda som bas när de sluter bilaterala avtal med IMF.

Vid förhandlingar med IMF om utformningen av Riksbankens avtal med IMF har emellertid framkommit att IMF kräver att kunna ligga kvar med de kreditbelopp som dras under låneavtalet upp till fem år. IMF vill också förbehålla sig rätten att dra på krediten minst två år från det att avtalet tecknas. Med Riksbankens godkännande kan avtalet förlängas i ytterligare två år dvs. totalt fyra år. Finansieringen kan således i praktiken komma att innebära ett nioårigt låneåtagande.

3. Överväganden

Ett sådant långsiktigt låneåtagande som redogjorts för ovan kräver riksdagens medgivande enligt 7 kap. 4 § andra stycket riksbankslagen.

Innan Riksbanken kan ingå det bilaterala kreditavtalet med IMF krävs således att Riksbanken skickar en framställning till riksdagen om medgivande för banken att ge kredit till IMF.